

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2011. gada 12. aprīlī*

Lieta C-235/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Cour de cassation* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 23. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 29. jūnijā, tiesvedībā

DHL Express France SAS, agrāk — *DHL International SA*,

pret

Chronopost SA.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], K. Šimans [*K. Schiemann*], Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kassel*] un D. Švābi [*D. Šváby*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], E. Juhāss [*E. Juhász*], U. Lehmuss [*U. Lohmus*] (referents), K. Toadere [*C. Toader*] un M. Safjans [*M. Safjan*],

* Tiesvedības valoda — franču.

ģenerālvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],
sekretārs N. Nančevs [*N. Nanchev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 30. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Chronopost SA* vārdā — A. Klerī [*A. Cléry*], *avocat*,

— Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un B. Kabuā [*B. Cabouat*],
kā arī B. Bopēra-Manoha [*B. Beaupère-Manokha*], pārstāvji,

— Vācijas valdības vārdā — J. Mēlers [*J. Möller*] un J. Kempere [*J. Kemper*], pārstāvji,

— Nīderlandes valdības vārdā — K. Viselsa [*C. Wissels*], pārstāve,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā — S. Hetavejs [*S. Hathaway*], pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā — H. Krēmers [*H. Krämer*], pārstāvis,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2010. gada 7. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1994. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3288/94 (OV L 349, 83. lpp.; turpmāk tekstā — “Regula Nr. 40/94”), 98. panta interpretāciju.

- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *DHL Express France SAS* (turpmāk tekstā — “*DHL Express France*”), kas ir *DHL International SA* (turpmāk tekstā — “*DHL International*”) tiesību pārņēmēja, un *Chronopost SA* (turpmāk tekstā — “*Chronopost*”) par to, ka *DHL Express France* ir izmantojusi *Chronopost* piederošās Kopienas un Francijas preču zīmes “*WEBSHIPPING*”, par šīs izmantošanas aizliegumu un piespiedu pasākumiem saistībā ar šo aizliegumu.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 40/94

3. Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 preambulas otro, piecpadsmito un sešpadsmito apsvērumu:

“tā kā, lai sasniegtu minētos Kopienas mērķus, būtu vajadzīga Kopienas rīcība; tā kā šī rīcība saistās ar Kopienas pasākumu izstrādāšanu attiecībā uz preču zīmēm, lai uzņēmumi varētu ar vienotu procedūru iegūt Kopienas preču zīmes, kam ir piešķirta vienāda aizsardzība un kas ir spēkā visā Kopienas teritorijā; tā kā šādi noteikto Kopienas preču zīmes vienotības principu piemēro, ja vien šajā regulā nav minēts citādi;

[..]

tā kā lēmumiem, kas attiecas uz Kopienas preču zīmju derīgumu un pārkāpumiem saistībā ar tām, jābūt spēkā un jāaptver visa Kopienas teritorija; tā kā tas ir vienīgais veids, kā novērst pretrunīgus tiesu lēmumus un [Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)] lēmumus un nodrošināt to, lai netiktu skarta Kopienas preču zīmju vienotība; tā kā noteikumus, kas noteikti Briseles Konvencijā par piekritību un spriedumu izpildi civillietās un komercietās [kas parakstīta 1968. gada 27. septembrī (OV 1972, L 299, 32. lpp.), “ar grozījumiem, kas izdarīti ar valstu, kuras iestājušās Eiropas Kopienās, konvencijām par pievienošanos šai konvencijai” (turpmāk tekstā — “Briseles konvencija”)], piemēro visām prasībām, kas saistās ar Kopienas preču zīmēm, izņemot tos gadījumus, kad šī regula no minētajiem noteikumiem atkāpjas;

tā kā būtu jāizvairās no pretrunīgiem spriedumiem attiecībā uz prasībām, kurās iesaistītas tās pašas puses un kas attiecas uz tām pašām darbībām, un kuras celtas par Kopienas preču zīmēm un paralēlām valstu preču zīmēm; tā kā šim nolūkam, kad prasības celtas tajā pašā dalībvalstī, veids, kā to sasniegt, paliek šīs dalībvalsts procesuālo noteikumu kompetencē, ko šī regula neskar, kamēr tad, kad prasības ceļ dažādās dalībvalstīs, vajadzētu piemērot noteikumus, kas atvasināti no *lis pendens* noteikumiem un līdzīgi kvalificētas darbības minētajā Briseles konvencijā.”

- 4 Regulas Nr. 40/94 1. panta 2. punktā ir paredzēts:

“Kopienas preču zīme ir vienota. Tai ir vienāds spēks visā Kopienā; to neregistrē, nenodod un neatdod, tā nevar būt tāda lēmuma priekšmets, kas atceļ īpašnieka tiesības vai paziņo tās par spēkā neesošām, un tās izmantošanu nevar aizliegt, ja tas neattiecas uz visu Kopieni. Šo principu piemēro, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.”

- 5 Minētās regulas 9. panta ar virsrakstu “Tiesības, ko piešķir Kopienas preču zīme” 1. punktā ir paredzēts:

“Kopienas preču zīme piešķir tās īpašniekam uz to ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības aizliegt visām trešām personām bez viņa piekrišanas darījumos izmantot:

- a) jebkādu apzīmējumu, kas ir identisks Kopienas preču zīmei, attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta Kopienas preču zīme;

- b) jebkādu apzīmējumu, kurš tā identiskuma vai līdzības Kopienas preču zīmei dēļ un Kopienas preču zīmes aptverto preču vai pakalpojumu un zīmes identiskuma vai līdzības dēļ varētu maldināt sabiedrību [varētu radīt sabiedrībai sajaukšanas iespēju]; iespēja maldināt [sajaukšanas iespēja] ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi;
- c) jebkādu apzīmējumu, kas ir identisks vai līdzīgs Kopienas preču zīmei, saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta Kopienas preču zīme, ja šī pēdējai ir Kopienā pazīstama [šai pēdējai Kopienā ir reputācija] un ja minētās zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no Kopienas preču zīmes atšķirīguma [atšķirtspējas] vai pazīstamības [reputācijas] vai tai kaitēt.”

6 Minētās regulas 14. pants ir formulēts šādi:

“1. Kopienas preču zīmju spēkā esamību [iedarbību] nosaka tikai un vienīgi šīs regulas noteikumi. Attiecībā uz citiem jautājumiem Kopienas preču zīmes pārkāpumus reglamentē valsts tiesību akti, kas attiecas uz attiecīgās valsts preču zīmes pārkāpumiem saskaņā ar X daļas noteikumiem.

[..]

3. Piemērojamos procesuālos noteikumus nosaka saskaņā ar X daļas noteikumiem.”

7 Regulas Nr. 40/94 X daļā ar virsrakstu “Prasību piekritība un procesa noteikumi attiecībā uz Kopienas preču zīmēm” ir ietverts 90.–104. pants.

- 8 Saskaņā ar šīs regulas 90. pantu attiecībā uz Briseles konvencijas piemērošanu:

“1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, lietu izskatīšanas procesiem [tiesvedībām] attiecībā uz Kopienas preču zīmēm un pieteikumiem par Kopienas preču zīmēm, kā arī lietu izskatīšanas procesiem [tiesvedībām] attiecībā uz vienlaicīgām un secīgām darbībām attiecībā uz Kopienas preču zīmēm un valstu preču zīmēm piemēro [Briseles konvenciju].

2. Attiecībā uz lietu izskatīšanas procesiem [tiesvedībām] attiecībā uz 92. pantā minētajām prasībām:

- a) nepiemēro [Briseles konvencijas] 2. un 4. pantu, 5. panta 1., 3., 4. un 5. punktu un 24. pantu;
- b) minētās konvencijas 17. un 18. pantu piemēro atbilstīgi šīs regulas 93. panta 4. punkta ierobežojumiem;
- c) minētās konvencijas II daļas noteikumus, kas ir piemērojami attiecībā uz personām, kuru pastāvīgā dzīvesvieta atrodas kādā dalībvalstī, piemēro arī personām, kuru pastāvīgā dzīvesvieta neatrodas nevienā dalībvalstī, bet tur atrodas to uzņēmums.”

- 9 Minētās regulas 91. panta ar virsrakstu “Kopienas preču zīmju tiesas” 1. punktā ir paredzēts:

“Dalībvalstis nosaka savā teritorijā, cik iespējams, ierobežotu skaitu valsts pirmās un otrās instances tiesu un tribunālu, šē turpmāk “Kopienas preču zīmju tiesas”, kas veic funkcijas, kas tām piešķirtas ar šo regulu.”

- 10 Saskaņā ar šīs pašas regulas 92. pantu ar virsrakstu “Piekritība attiecībā uz pārkāpumiem un derīgumu”:

“Kopienas preču zīmju tiesām ir izņēmuma piekritība attiecībā uz:

- a) visām prasībām sakarā ar pārkāpumiem un, ja to atļauj valsts likums [tiesību akti], prasībām sakarā ar pārkāpuma draudiem attiecībā uz Kopienas preču zīmēm;

- b) prasībām par paziņošanu, ka pārkāpuma nav, ja to atļauj valsts likums [tiesību akti];

[..]”

11 Regulas Nr. 40/94 93. pantā ar virsrakstu “Starptautiska piekritība” ir paredzēts:

“1. Atbilstīgi šīs regulas, kā arī [Briseles konvencijas] noteikumiem, kas piemērojami, ievērojot 90. pantu, lietu izskatīšanas procesus [tiesvedības] attiecībā uz 92. pantā minētajām prasībām izskata tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta, vai, ja atbildētājam nav pastāvīgās dzīvesvietas nevienā dalībvalstī, tajā dalībvalstī, kur atrodas tā uzņēmums.

2. Ja atbildētājam nav ne pastāvīgās dzīvesvietas, ne uzņēmuma nevienā dalībvalstī, lietu izskatīšanas procesu [tiesvedību] uzsāk tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas prasītāja pastāvīgā dzīvesvieta, vai, ja prasītājam nav pastāvīgās dzīvesvietas nevienā dalībvalstī, tajā dalībvalstī, kur atrodas tā uzņēmums.

3. Ja ne atbildētājam, ne prasītājam nav ne pastāvīgās dzīvesvietas, ne uzņēmuma nevienā no dalībvalstīm, lietu izskatīšanas procesu [tiesvedību] uzsāk tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas [ITSB] mītne.

4. Neatkarīgi no 1., 2. un 3. punkta:

a) [Briseles konvencijas] 17. pantu piemēro, ja puses vienojas par to, ka piekritība ir citai Kopienas preču zīmju tiesai;

b) minētās konvencijas 18. pantu piemēro, ja atbildētājs stājas citas Kopienas preču zīmju tiesas priekšā.

5. Lietu izskatīšanas procesus [tiesvedības] attiecībā uz 92. pantā minētajām prasībām, izņemot prasības par paziņošanu, ka Kopienas preču zīmes pārkāpuma nav, var uzsākt arī tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums noticis vai draudējis notikt [..].”

¹² Minētās regulas 94. pantā ar virsrakstu “Piekritības apjoms” ir paredzēts:

“1. Kopienas preču zīmju tiesai, kuras piekritība pamatojas uz 93. panta 1. līdz 4. punktu, ir piekritība attiecībā uz:

— pārkāpumiem, kas izdarīti vai draudējuši notikt jebkuras dalībvalsts teritorijā;

— darbībām 9. panta 3. punkta otrā teikuma nozīmē, kas notikušas jebkuras dalībvalsts teritorijā.

2. Kopienas preču zīmju tiesai, kuras piekritība pamatojas uz 93. panta 5. punktu, ir piekritība tikai attiecībā uz darbībām, kuras notikušas vai draudējušas notikt tās dalībvalsts teritorijā, kurā šī tiesa atrodas.”

13 Minētās regulas 97. pants ar virsrakstu "Piemērojamie tiesību akti" ir formulēts šādi:

"1. Kopienas preču zīmju tiesas piemēro šīs regulas noteikumus.

2. Attiecībā uz visiem jautājumiem, ko šī regula neaptver, Kopienas preču zīmju tiesa piemēro savas valsts tiesību aktus, tostarp tai saistošos starptautisko privāttiesību aktus.

3. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādāk, Kopienas preču zīmju tiesa piemēro procesuālos noteikumus, kas reglamentē tā paša veida procesus saistībā ar valsts preču zīmēm tajā valstī, kur attiecīgā tiesa atrodas."

14 Regulas Nr. 40/94 98. pantā ar virsrakstu "Sankcijas" ir paredzēts:

"1. Ja Kopienas preču zīmju tiesa konstatē, ka atbildētājs ir pārkāpis vai draudējis pārkāpt Kopienas preču zīmi, ja vien nepastāv īpaši iemesli pretējai rīcībai, tā izdod rīkojumu, kas aizliedz atbildētājam turpināt darbības, kas pārkāpj vai varētu pārkāpt Kopienas preču zīmi. Tā arī veic pasākumus saskaņā ar savas valsts likumiem [tiesību aktiem], kas nodrošina pakļaušanos šim aizliegumam.

2. Visos pārējos jautājumos Kopienas preču zīmju tiesa piemēro tās dalībvalsts likumu [tiesību aktus], kurā pārkāpums vai pārkāpuma draudi notikuši, ieskaitot starptautiskās privāttiesības."

Regula (EK) Nr. 44/2001

- 15 Saskaņā ar Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 68. panta 1. punktu šī regula dalībvalstu starpā aizstāj Briseles konvenciju. Šīs regulas III nodaļā ir ietvertas normas par šo nolēmumu atzišanu un izpildi.
- 16 Šīs regulas 33. panta, kurā ir nostiprināts nolēmumu atzišanas princips, 1. punktā ir paredzēts, ka “dalībvalstī pieņemts spriedums bez kādas īpašas procedūras atzīstams pārējās dalībvalstīs”.
- 17 Šīs pašas regulas 38. panta 1. punktā ir noteikts:

“Kādā dalībvalstī pieņemts spriedums, kas izpildāms minētajā valstī, jāizpilda citā līgumslēdzējā valstī, ja pēc kādas ieinteresētās puses pieprasījuma tas ir pasludināts par izpildāmu attiecīgajā valstī.”

- 18 Minētās regulas 49. pants ir definēts šādi:

“Ārvalsts spriedums, kas nosaka periodiskus līgumsoda maksājumus, ir izpildāms tajā dalībvalstī, kurā celta izpildīšanas prasība, tikai tad, ja izcelsmes dalībvalsts tiesa visbeidzot ir noteikusi maksājuma summu.”

Direktīva 2004/48/EK

- ¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 45. lpp., labojums — OV L 195, 16. lpp.) 3. pantā ar virsrakstu “Vispārīgas saistības” ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis paredz pasākumus, kārtību un aizsardzības līdzekļus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu šajā direktīvā paredzēto intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu. Šie pasākumi, kārtība un aizsardzības līdzekļi ir taisnīgi, nav nevajadzīgi sarežģīti vai dārgi un neietver nepamatotus termiņus vai kavēšanos.

2. Šie pasākumi, kārtība un aizsardzības līdzekļi ir arī efektīvi, proporcionāli un preventīvi, un tos piemēro tā, lai izvairītos no šķēršļu radīšanas likumīgai tirdzniecībai un nodrošinātu, ka tos neizmanto ļaunprātīgi.”

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- ²⁰ *Chronopost* ir Kopienas un Francijas preču zīmju, ko veido apzīmējums “WEBSHIP-PING”, īpašniece. Kopienas preču zīme, kuras reģistrācijas pieteikums tika iesniegts 2000. gada oktobrī, tika reģistrēta 2003. gada 7. maijā, tostarp attiecībā uz loģistikas un informācijas nodošanas pakalpojumiem, telesakaru pakalpojumiem, autotransporta pakalpojumiem, vēstuļu, laikrakstu un sūtījumu savākšanas pakalpojumiem, kā arī ekspreskurjera pakalpojumu organizēšanu.

- 21 No lietas materiāliem izriet, ka *Chronopost*, konstatējot, ka viena no tās galvenajām konkurentēm, proti, *DHL International*, izmanto apzīmējumus “WEB SHIPPING”, “Web Shipping” un/vai “Webshipping”, lai apzīmētu internetā pieejamus ekspressūtījumu organizēšanas pakalpojumus, 2004. gada 8. septembrī cēla prasību *Tribunal de grande instance de Paris* (Francija), kas pilda Kopienas preču zīmju tiesas funkcijas Regulas Nr. 40/94 91. panta 1. punkta nozīmē, pret šo sabiedrību, tostarp par Kopienas preču zīmes “WEBSHIPPING” pārkāpumu. Minētā tiesa ar savu 2006. gada 15. marta spriedumu tostarp atzina, ka *DHL Express France*, kas ir *DHL International* tiesību pārņēmēja, ir pārkāpusi Francijas preču zīmi “WEBSHIPPING”, kuras ipašniecība ir *Chronopost*, tomēr tā nelēma par Kopienas preču zīmes pārkāpumu.
- 22 Saskaņā ar iesniedzējtiesas sniegto informāciju *Cour d'appel de Paris* [Parīzes Apelācijas tiesa], kā otrās instances Kopienas preču zīmju tiesa izskatot *Chronopost* apelācijas sūdzību par minēto spriedumu, ar 2007. gada 9. novembra spriedumu, nosakot kavējuma naudu, aizliedza *DHL Express France* turpināt apzīmējumu “WEBSHIPPING” un “WEB SHIPPING” izmantošanu, lai apzīmētu tostarp internetā pieejamus ekspressūtījumu organizēšanas pakalpojumus, jo minētā tiesa kvalificēja šo izmantošanu kā kaitējumu Kopienas un Francijas preču zīmei “WEBSHIPPING”.
- 23 Iesniedzējtiesa noraidīja kasācijas sūdzību, ko *DHL Express France* iesniedza par minēto spriedumu.
- 24 Tomēr *Chronopost* šīs pašas tiesvedības ietvaros *Cour de cassation* (Kasācijas tiesa) iesniedza pretkasācijas sūdzību, kurā apgalvo, ka ar 2007. gada 9. novembra spriedumu ir pārkāpts Regulas Nr. 40/94 1. un 98. pants, jo *Cour d'appel de Paris* pasludinātais ar kavējuma naudu nodrošinātais aizliegums veikt darbības, ar kurām pārkāpj Kopienas preču zīmi “WEBSHIPPING”, neattiecas uz visu Eiropas Savienības teritoriju.

25 *Cour de cassation* uzskata, ka no *Cour d'appel de Paris* sprieduma motīvu daļas skaidri izriet, ka, lai gan sprieduma rezolutīvajā daļā nav ietverts skaidrs lēmums attiecībā uz lūgumu attiecināt šīs tiesas pasludināto, ar kavējuma naudu nodrošināto aizliegumu uz visu Savienības teritoriju, šis ar kavējuma naudu nodrošinātais aizliegums ir jāsaprot kā tāds, kas attiecas vienīgi uz Francijas teritoriju.

26 Šajā kontekstā, kas rada šaubas par Regulas Nr. 40/94 98. panta interpretāciju, *Cour de cassation* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Regulas [Nr. 40/94] 98. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas preču zīmju tiesas noteiktajam aizliegumam ir absolūts spēks visā [Savienībā]?”

2) Ja tas tā nav, vai tiesa var attiecināt konkrēti šo aizliegumu uz citām valstīm, kurās ir veikti pārkāpumi vai bijuši pārkāpuma draudi?

3) Abos gadījumos — vai piespiedu pasākumi, kurus tiesa, piemērojot savas valsts tiesības, ir noteikusi, lai nodrošinātu aizlieguma ievērošanu, ir piemērojami dalībvalstīs, kurās šis aizliegums ir spēkā?

4) Pretējā gadījumā, vai tiesa var noteikt piespiedu pasākumu, kas ir līdzīgs tam, ko tiesa nosaka saskaņā ar savas valsts tiesībām, vai atšķiras no tā, pamatojoties uz to valstu tiesībām, [kurās] šis aizliegums ir spēkā?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

- 27 Kā tas izriet no Regulas Nr. 40/94 98. panta virsraksta, šis pants attiecas uz sankcijām Kopienas preču zīmes pārkāpuma jomā.
- 28 Šī panta 1. punkta pirmajā teikumā ir paredzēts, ka, ja Kopienas preču zīmju tiesa konstatē Kopienas preču zīmes pārkāpumu vai pārkāpuma draudus, tā izdod rīkojumu, ar kuru tiek aizliegts turpināt šādas darbības. Minētā punkta otrajā teikumā ir paredzēts, ka šai tiesai ir jāveic pasākumi saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem, kas nodrošina pakļaušanos šim aizliegumam.
- 29 Saskaņā ar minētā 98. panta 2. punktu Kopienas preču zīmju tiesa “visos pārējos jautājumos [...] piemēro tās dalībvalsts likumu [tiesību aktus], kurā pārkāpums vai pārkāpuma draudi notikuši, ieskaitot starptautiskās privāttiesības”.
- 30 No vārdiem, ar kuriem sākas šis 2. punkts, aplūkojot tos kopsakarā ar minētā 98. panta virsrakstu, kā arī no šīs normas teksta dažādās valodās, tostarp vācu valodā (“in Bezug auf alle anderen Fragen”), franču valodā (“par ailleurs”), spāņu valodā (“por otra parte”), itāļu valodā (“negli altri casi”) un angļu valodā (“in all other respects”),

izriet, ka šis punkts neattiecas uz šī paša panta 1. punktā paredzētajiem piespiedu pasākumiem, kas nodrošina pakļaušanos aizliegumam turpināt pārkāpjošās darbības.

- 31 Tā kā iesniedzējtiesas uzdotie jautājumi attiecas vienīgi uz aizliegumu turpināt [Kopienas preču zīmes] pārkāpumu vai pārkāpuma draudus un uz piespiedu pasākumiem ar mērķi nodrošināt šī aizlieguma ievērošanu, ir jāuzskata, ka šie jautājumi attiecas uz Regulas Nr. 40/94 98. panta 1. punkta interpretāciju.

Par pirmo jautājumu

- 32 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa jautā, vai Regulas Nr. 40/94 98. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas preču zīmju tiesas noteiktajam aizliegumam turpināt Kopienas preču zīmes pārkāpumu vai pārkāpuma draudus ir absolūts spēks visā Savienības teritorijā.
- 33 Ir jānorāda, ka aizlieguma turpināt Kopienas preču zīmes pārkāpumu vai pārkāpuma draudus Regulas Nr. 40/94 98. panta 1. punkta nozīmē teritoriālo piemērojamību nosaka gan šo aizliegumu noteikušās Kopienas preču zīmju tiesas teritoriālā kompetence, gan Kopienas preču zīmes, kurai ar pārkāpumu vai pārkāpuma draudiem nodarīts kaitējums, īpašnieka ekskluzīvo tiesību teritoriālais apjoms, kāds tas izriet no Regulas Nr. 40/94.

- 34 Pirmkārt, attiecībā uz Kopienas preču zīmju tiesas teritoriālo piekritību vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 14. panta 1. un 3. punktu Kopienas preču zīmes pārkāpumus reglamentē valsts tiesību akti, kas attiecas uz attiecīgās valsts preču zīmes pārkāpumiem saskaņā ar šīs regulas X daļas noteikumiem. Piemērojamos procesuālos noteikumus nosaka saskaņā ar šīs X daļas ar virsrakstu "Prasību piekritība un procesa noteikumi attiecībā uz Kopienas preču zīmēm", kas ietver šīs pašas regulas 90.–104. pantu, noteikumiem.
- 35 Atbilstoši minētās regulas 92. panta a) punktam Kopienas preču zīmju tiesām ir izņēmuma piekritība attiecībā uz visām prasībām sakarā ar pārkāpumiem un, ja to atļauj valsts tiesību akti, prasībām sakarā ar pārkāpuma draudiem attiecībā uz Kopienas preču zīmi.
- 36 Izskatāmajā lietā no rakstveida apsvērumiem, ko Tiesai iesniegusi *Chronopost*, izriet, ka prasība Kopienas preču zīmju tiesā tika iesniegta, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 93. panta 1.–4. punktu. Saskaņā ar šiem pašiem apsvērumiem prasība par pārkāpuma vai pārkāpuma draudu izbeigšanu nav pamatota ar šī paša panta 5. punktu.
- 37 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 93. panta 1.–4. punktu kopsakarā ar šīs regulas 94. panta 1. punktu Kopienas preču zīmju tiesas, kas ir izveidota atbilstoši šīs regulas 91. pantam, lai aizsargātu ar Kopienas preču zīmi piešķirtās tiesības, piekritībā ir tostarp izvērtēt faktus par pārkāpumu, kas izdarīts vai draud tikt izdarīts jebkuras dalībvalsts teritorijā.

- 38 Tādēļ tādas Kopienas preču zīmju tiesas kā tā, kas izskata pamata lietu, piekritībā ir izvērtēt faktus par pārkāpumu, kas ir izdarīts vai draud tikt izdarīts vienas vai vairāku, vai pat visu dalībvalstu teritorijās. Attiecīgi tās piekritība var aptvert visu Savienības teritoriju.
- 39 Otrkārt, Kopienas preču zīmes īpašnieka ekskluzīvās tiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Regulu Nr. 40/94, principā aptver visu Savienības teritoriju, kurā Kopienas preču zīmēm ir vienāda aizsardzība un kurā tās ir spēkā.
- 40 Atbilstoši minētās regulas 1. panta 2. punktam Kopienas preču zīme ir vienota. Tā kā tai ir vienāds spēks visā Savienībā, tad atbilstoši šai normai to neregistrē, nenodod un neatdod, tā nevar būt tāda lēmuma priekšmets, kas atceļ īpašnieka tiesības vai paziņo tās par spēkā neesošām, un tās izmantošanu nevar aizliegt, ja tas neattiecas uz visu Savienību. Šo principu piemēro, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.
- 41 Turklāt no Regulas Nr. 40/94 preambulas otrā apsvēruma izriet, ka šīs regulas mērķis ir izveidot tādu Kopienas preču zīmju sistēmu, saskaņā ar kuru šīm preču zīmēm ir vienāda aizsardzība un tās ir spēkā visā Savienības teritorijā.
- 42 Kopienas preču zīmes vienotais raksturs izriet arī no šīs regulas preambulas piecpadsmitā un sešpadsmitā apsvēruma. Saskaņā ar tiem, pirmkārt, nolēmumiem, kas attiecas uz Kopienas preču zīmju spēkā esamību un pārkāpumiem saistībā ar tām, ir jābūt spēkā visā Savienības teritorijā, lai novērstu pretrunīgus tiesu nolēmumus un ITSB lēmumus un nodrošinātu, lai netiktu skarta Kopienas preču zīmju vienotība,

un, otrkārt, ir jāizvairās no pretrunīgiem spriedumiem attiecībā uz prasībām, kurās iesaistītas tās pašas puses un kas attiecas uz tām pašām darbībām, un kuras celtas par Kopienas preču zīmēm un paralēlām valstu preču zīmēm.

⁴³ Turklāt Tiesa 2006. gada 14. decembra sprieduma lietā *C-316/05 Nokia* (Krājums, I-12083. lpp.) 60. punktā jau ir nospriedusi, ka Regulas Nr. 40/94 98. panta 1. punkta mērķis ir vienādi visā Savienības teritorijā aizsargāt ar Kopienas preču zīmi piešķirtās tiesības pret tās pārkāpuma risku.

⁴⁴ Tādējādi, lai nodrošinātu to vienādu aizsardzību, kompetentās Kopienas preču zīmju tiesas noteiktajam aizliegumam turpināt pārkāpumu vai pārkāpuma draudus principā ir jāaptver visa Savienības teritorija.

⁴⁵ Savukārt, ja šī aizlieguma teritoriālā piemērojamība aptvertu vienīgi tās dalībvalsts teritoriju, attiecībā uz kuru šī tiesa ir konstatējusi pārkāpumu vai pārkāpuma draudus, vai vienīgi to dalībvalstu teritorijas, kurās ir bijis pamats izdarīt šādu konstatējumu, pastāvētu risks, ka pārkāpējs atsāk izmantot attiecīgo apzīmējumu dalībvalstī, attiecībā uz kuru nebūtu noteikts aizliegums. Turklāt proporcionāli to jauno tiesvedību skaitam, kuras Kopienas preču zīmes īpašnieks būtu spiests uzsākt, pieaugtu pretrunīgu lēmumu pieņemšanas risks attiecībā uz konkrēto Kopienas preču zīmi, tostarp sajaukšanas iespējas faktiskā vērtējuma dēļ. Šāds iznākums būtu pretrunā gan ar Kopienas preču zīmes vienādas aizsardzības mērķi, kas īstenots ar Regulu Nr. 40/94, gan ar preču zīmes vienoto raksturu, par ko ir atgādināts šī sprieduma 40.–42. punktā.

- 46 Tomēr zināmos gadījumos aizlieguma teritoriālā piemērojamība var būt ierobežota. Kopienas preču zīmes īpašnieka ekskluzīvās tiesības, kas paredzētas Regulas Nr. 40/94 9. panta 1. punktā, ir piešķirtas, lai dotu šim īpašniekam iespēju aizsargāt savas īpašās intereses pašas par sevi, proti, nodrošināt, ka šī preču zīme var pildīt savas funkcijas. Tādēļ šo tiesību īstenošanai ir jābūt rezervētai gadījumiem, kad apzīmējuma izmantošana no trešo personu puses kaitē vai var kaitēt preču zīmes funkcijām (šajā ziņā skat. 2010. gada 23. marta spriedumu apvienotajās lietās no C-236/08 līdz C-238/08 *Google France* un *Google*, Krājums, I-2417. lpp., 75. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Kā to arī norādīja Eiropas Komisija, no tā izriet, ka Kopienas preču zīmes īpašnieka ekskluzīvās tiesības un līdz ar to šo tiesību teritoriālā piemērojamība nevar pārsniegt to, ko šīs tiesības atļauj šim īpašniekam, lai aizsargātu tam piederošo preču zīmi, proti, aizliegt vienīgi jebkādu izmantošanu, kas var kaitēt preču zīmes funkcijām. Tādēļ aizlieguma priekšmets nevar būt atbildētāja, proti, personas, kas veic pārmesto Kopienas preču zīmes izmantošanu, darbības vai nākotnes darbības, kas nerada kaitējumu Kopienas preču zīmes funkcijām.
- 48 Attiecīgi, ja Kopienas preču zīmju tiesa, kas izskata lietu pamata lietai līdzīgos apstākļos, konstatē, ka Kopienas preču zīmes pārkāpumi vai pārkāpuma draudi skar tikai vienu dalībvalsti vai Savienības teritorijas daļu, tostarp tādēļ, ka persona, kas lūgusi noteikt aizliegumu, ir izmantojusi savas tiesības brīvi noteikt celtās prasības apmēru un ierobežojusi savas prasības teritoriālo piemērojamību, vai tādēļ, ka atbildētājs iesniedz pierādījumu, ka attiecīgā apzīmējuma izmantošana nerada kaitējumu vai nevar radīt kaitējumu preču zīmes funkcijām, tostarp ar valodu saistītu iemeslu dēļ, šai tiesai ir jāierobežo tās noteiktā aizlieguma teritoriālā piemērojamība.
- 49 Visbeidzot ir jāprecizē, ka aizlieguma turpināt Kopienas preču zīmes pārkāpumu vai pārkāpuma draudus teritoriālā piemērojamība var aptvert visu Savienības teritoriju.

Savukārt saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 90. pantu, kurā regulēta Briseles konvencijas piemērošana, to aplūkojot kopsakarā ar Regulas Nr. 44/2001 33. panta 1. punktu, pārējām dalībvalstīm principā ir jāatzīst un jāizpilda tiesas nolēmums, tādējādi piešķirot tam pārrobežu iedarbību.

- 50 Tādēļ uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 40/94 98. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka aizlieguma turpināt Kopienas preču zīmes pārkāpumu vai pārkāpuma draudus, ko noteikusi Kopienas preču zīmju tiesa, kuras piekritība pamatojas uz šīs regulas 93. panta 1.–4. punktu un 94. panta 1. punktu, piemērojama principā aptver visu Savienības teritoriju.

Par otro jautājumu

- 51 Ņemot vērā atbildi, kas sniegta uz pirmo jautājumu, nav jāatbild uz iesniedzējtiesas uzdoto otro jautājumu.

Par trešo un ceturto jautājumu

- 52 Ar savu trešo un ceturto jautājumu, kas ir jāizvērtē kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 40/94 98. panta 1. punkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds piespiedu pasākums kā kavējuma nauda, ko noteikusi Kopienas preču zīmju

tiesa, pamatojoties uz savas valsts tiesībām, lai nodrošinātu, ka tiek ievērots tās noteiktais aizliegums turpināt pārkāpumu vai pārkāpuma draudus, var būt spēkā ne vien dalībvalstī, kurā ir šī tiesa, bet arī citās dalībvalstīs, kuras aptver šī aizlieguma teritoriālā piemērojamība. Ja atbilde ir noraidoša, tad iesniedzējtiesa jautā, vai tiesa var noteikt pasākumu, kurš ir līdzīgs tam, ko tā nosaka saskaņā ar savas valsts tiesībām, vai atšķiras no tā, pamatojoties uz tās dalībvalsts tiesībām, kuras teritoriju aptver minētais aizliegums.

- 53 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka attiecībā uz piespiedu pasākumiem piemērojamām tiesībām Tiesa jau ir nospriedusi, ka Kopienas preču zīmju tiesai, kas izskata lietu, no savas dalībvalsts tiesību aktos paredzētajiem pasākumiem ir jāizvēlas tie, kas nodrošina tās noteiktā aizlieguma ievērošanu (iepriekš minētais spriedums lietā *Nokia*, 49. punkts).
- 54 Otrkārt, ir jānorāda, ka piespiedu pasākumi, ko Kopienas preču zīmju tiesa noteikusi saskaņā ar savas dalībvalsts tiesībām, var atbilst mērķim, kādam tie ir noteikti, proti, garantēt aizlieguma ievērošanu, lai nodrošinātu Savienības teritorijā tiesību, ko piešķir Kopienas preču zīme, efektīvu aizsardzību pret pārkāpuma risku (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Nokia*, 60. punkts), vienīgi tad, ja šie pasākumi ir spēkā tajā pašā teritorijā, kurā ir spēkā pats tiesas nolēmums, ar kuru noteikts aizliegums.
- 55 Pamata lietā papildus lēmumam, ar ko Kopienas preču zīmju tiesa noteica aizliegumu, tā ir noteikusi kavējuma naudu saskaņā ar valsts tiesībām. Lai tai būtu spēks ne vien tajā dalībvalstī, kuras tiesa ir noteikusi minēto piespiedu pasākumu, bet arī citā dalībvalstī, šis citas dalībvalsts tiesai, kurai tiks iesniegts pieteikums šajā ziņā,

atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 III nodaļas noteikumiem būtu jāatzīst kavējuma nauda un jāveic tās piedziņa saskaņā ar šīs citas dalībvalsts iekšējās tiesībās paredzētajiem noteikumiem un kārtību.

56 Gadījumā, ja dalībvalsts, kurai iesniegts pieteikums atzīt un izpildīt Kopienas preču zīmju tiesas nolēmumu, tiesībās nav paredzēts neviens piespiedu pasākums, kas būtu analogs tam, ko noteikusi Kopienas preču zīmju tiesa, kura noteica aizliegumu turpināt pārkāpumu vai pārkāpuma draudus un papildus šim aizliegumam paredzēja šādu pasākumu, lai nodrošinātu aizlieguma ievērošanu, šīs dalībvalsts tiesai, kas izskatīs pieteikumu, būs jāīsteno minētā pasākuma mērķis, izmantojot atbilstošas savas valsts iekšējo tiesību normas, kuras var ekvivalenti nodrošināt sākotnēji noteiktā aizlieguma ievērošanu, kā to arī ir norādījis ģenerālvokāts savu secinājumu 67. punktā.

57 Šis pienākums īstenot minētā pasākuma mērķi ir turpinājums Kopienas preču zīmju tiesām noteiktajam pienākumam veikt piespiedu pasākumus tad, kad tās pieņem nolēmumu, ar kuru nosaka aizliegumu turpināt pārkāpumu vai pārkāpuma draudus. Ja nebūtu šādu savstarpēji saistītu pienākumu, papildus minētajam aizliegumam nevarētu noteikt pasākumus, kas nodrošina tā ievērošanu, un tādējādi tas lielā mērā zaudētu savu preventīvo iedarbību (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Nokia*, 58. un 60. punkts).

58 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka dalībvalstu tiesām saskaņā ar LES 4. panta 3. punkta otrajā daļā noteikto lojālas sadarbības principu ir jānodrošina to tiesību aizsardzība tiesā, kuras attiecīgajām personām izriet no Savienības tiesībām (šajā ziņā skat. 2007. gada 13. marta spriedumu lietā *C-432/05 Unibet*, Krājums, I-2271. lpp., 38. punkts un tajā minētā judikatūra). Saskaņā ar šo pašu normu dalībvalstis veic jebkādus vispārējus vai konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu no Līgumiem vai no Savienības iestāžu aktiem izrietošo pienākumu ievērošanu. Konkrēti, saskaņā ar Direktīvas 2004/48 3. pantu dalībvalstis paredz pasākumus, kārtību un aizsardzības līdzekļus, kas vajadzīgi, lai

nodrošinātu šajā direktīvā paredzēto intelektuālā īpašuma tiesību, tostarp preču zīmju īpašnieku tiesību, piemērošanu. Saskaņā ar šī paša 3. panta 2. punktu šiem pasākumiem, kārtībai un aizsardzības līdzekļiem ir arī jābūt efektīviem, proporcionāliem un preventīviem un tie jāpiemēro tā, lai izvairītos no šķēršļu radīšanas likumīgai tirdzniecībai un nodrošinātu, ka tos neizmanto ļaunprātīgi.

- 59 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz trešo un ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 40/94 98. panta 1. punkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds piespiedu pasākums kā kavējuma nauda, ko noteikusi Kopienas preču zīmju tiesa, pamatojoties uz savas valsts tiesībām, lai nodrošinātu, ka tiek ievērots tās noteiktais aizliegums turpināt pārkāpumus vai pārkāpuma draudus, ir spēkā ne vien dalībvalstī, kurā ir šī tiesa, bet arī citās dalībvalstīs, kuras aptver šāda aizlieguma teritoriālā piemērojamība, ievērojot Regulas Nr. 44/2001 III nodaļā paredzētos nosacījumus attiecībā uz tiesas nolēmumu atzīšanu un izpildi. Gadījumā, ja kādās no šo citu dalībvalstu valsts tiesībām nav paredzēts neviens piespiedu pasākums, kas būtu analogs tam, kuru noteikusi minētā tiesa, attiecīgās dalībvalsts kompetentajai tiesai ir jāisteno šī piespiedu pasākuma mērķis, izmantojot atbilstošas šīs dalībvalsts iekšējo tiesību normas, kas var vienlīdzīgi nodrošināt minētā aizlieguma ievērošanu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 60 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, kas grozīta ar Padomes 1994. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3288/94, 98. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka aizlieguma turpināt Kopienas preču zīmju pārkāpumu vai pārkāpuma draudus, ko noteikusi Kopienas preču zīmju tiesa, kuras piekritība pamatojas uz šīs regulas 93. panta 1.–4. punktu un 94. panta 1. punktu, piemērojamība principā aptver visu Eiropas Savienības teritoriju;**

- 2) **Regulas Nr. 40/94, kas grozīta ar Regulu Nr. 3288/94, 98. panta 1. punkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds piespiedu pasākums kā kavējuma nauda, ko noteikusi Kopienas preču zīmju tiesa, pamatojoties uz savas valsts tiesībām, lai nodrošinātu, ka tiek ievērots tās noteiktais aizliegums turpināt pārkāpumus vai pārkāpuma draudus, ir spēkā ne vien dalībvalstī, kurā ir šī tiesa, bet arī citās dalībvalstīs, kuras aptver šāda aizlieguma teritoriālā piemērojamība, ievērojot Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās III nodaļā paredzētos nosacījumus attiecībā uz tiesas nolēmumu atzīšanu un izpildi. Gadījumā, ja kādās no šo citu dalībvalstu valsts tiesībām nav paredzēts neviens piespiedu pasākums, kas būtu analogs tam, kuru noteikusi minētā tiesa, attiecīgās dalībvalsts kompetentajai tiesai ir jāīsteno šī piespiedu pasākuma mērķis, izmantojot atbilstošas šīs dalībvalsts iekšējo tiesību normas, kas var līdzvērtīgi nodrošināt minētā aizlieguma ievērošanu.**

[Paraksti]